

Sygn. akt : VU 1640/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku H. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania H. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 15 listopada 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1640/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 15 listopada 2013 r., znak (...) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 25 października 2013r. odmówił H. C. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, powołując się na art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, iż wnioskodawca nie spełnia przesłanki posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach oraz nie osiągnął wieku emerytalnego 60 lat.

Zdaniem organu rentowego ubezpieczony w dniu wejścia w życie ustawy (01 styczeń 1999r.) udowodnił 28 lat, 2 miesiące i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz udowodnił 11 lat, 11 miesięcy i 12 dni okresu pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat. Organ rentowy zaliczył skarżącemu do pracy w szczególnych warunkach okres jego zatrudnienia od 27 kwietnia 1973 r. do 16 lutego 1976 r., od 09 stycznia 1978 r. do 26 czerwca 1986 r., od 28 czerwca 1986 r. do 28 lutego 1987 r. w Hucie (...), oprócz okresu odbywania przez niego zasadniczej służby wojskowej, za który organ uznał okres od 17 lutego 1976 r. do 15 grudnia 1977 r.. Organ uznał jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 02 marca 1987 do 30 listopada 1988 (1 rok i 9 miesięcy) w Przedsiębiorstwie (...) we W. na podstawie zaświadczenia wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 27 stycznia 2009 r. wystawionego przez (...) Urząd Wojewódzki we W., gdyż zgodnie z § 2 ust.2 Rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stwierdza wyłącznie zakład pracy lub jego następcą prawną na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Ponadto w powyższym zaświadczeniu podano, iż wnioskodawca pracował jako spawacz, natomiast zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 29 listopada 1988 r. skarżący był zatrudniony jako ślusarz-spawacz.

Wnioskodawca wniósł odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i uznanie jego pracy w (...) W. w okresie od 02 marca 1987 do 30 listopada 1988, w Hucie (...) od 27 kwietnia 1973 r. do 28 lutego 1987 r., w tym okres odbywania służby wojskowej od 16 lutego 1976 r. do 09 stycznia 1978 r. jako pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując w całości treść zaskarżonej decyzji i argumenty w niej przedstawione.

Sąd ustalił:

H. C., ur. (...), ma wykształcenie zawodowe, z zawodu tokarz. Na dzień 01 stycznia 1999r. wykazał 28 lat, 2 miesiące i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych, 11 lat, 11 miesięcy i 12 dni stażu w szczególnych warunkach. Nie przystąpił do OFE. Wiek 60 lat osiągnął (...)

(bezsporne)

W okresie od 27 kwietnia 1973r. do dnia 28 lutego 1987r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. Oddział Huta (...) " G." na stanowiskach tokarza – od 27 kwietnia 1973 r. do 16 lutego 1976 r., ślusarza- tokarza, ślusarza dyżurnego- od 09 stycznia 1978 r. do 31 stycznia 1980 r., ślusarza-spawacza- od 01 lutego 1980 r. do 31 października 1982 r., ślusarza remontowego - od 01 listopada 1982 r. do 30 kwietnia 1984 r., spawacza-ślusarza-remontowego – od 01 maja 1984 r. do 26 czerwca 1986 r., od 28 czerwca 1986 r. do 31 sierpnia 1986 r., ślusarza dyżurnego- od 01 września 1986 r. do 28 lutego 1987 r..W okresie od 17 lutego 1976 r. do 20 grudnia 1977 r. (rok, 10 miesięcy i 3 dni) skarżący pełnił służbę wojskową, po której odbyciu podjął od 09 stycznia 1978 r. zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed powołaniem do służby.

Dowód: w aktach osobowych – angaże, k. 1-44; książeczka wojskowa, zaświadczenie o odbyciu służby wojskowej, k.49-51; świadectwo pracy, k. 46; świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, k. 60.

W okresie od 02 marca 1987 r. do 30 listopada 1988 r. (1 rok i 9 miesięcy) skarżący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...)we W. na stanowisku ślusarz-spawacz.

Dowód: w aktach osobowych – umowa o pracę, k. 3; angaż, świadectwo pracy, k. 5,12.

Decyzją z dnia 15 listopada 2013 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy H. C. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Dowód: akta ZUS- decyzja ZUS z dnia 15 listopada 2013 r., k. 16.

Sąd zważył:

Odwołanie było nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz

warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, nie przystąpił do OFE oraz udokumentował 11 lat, 11 miesięcy i 12 dni stażu pracy w szczególnych warunkach. Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było czy wnioskodawca posiada nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnia tego warunku, ponieważ nie udokumentował 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem jako taki należy uznać jego okres zatrudnienia w (...) W. w okresie od 02 marca 1987 do 30 listopada 1988, w Hucie (...) G. od 27 kwietnia 1973 r. do 28 lutego 1987 r., w tym okres odbywania służby wojskowej od 16 lutego 1976 r. do 09 stycznia 1978 r. jako pracy w szczególnych warunkach.

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, iż wnioskodawca nie legitymuje się wymagany, 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku i tylko praca wymieniona w wykazie A załącznika do rozporządzenia. Okresy pracy, o których mowa powyżej stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy - § 2 ust.2 Rozporządzenia RM z 7 lutego 1983 r.. Przy czym dla oceny czy konkretna praca była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach decydujące znaczenie ma nie sama nazwa zajmowanego stanowiska a czynności w jej ramach faktycznie wykonywane (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt III AUa 1192/12, LEX nr 1240032; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 1221/12, LEX nr 1294841). Do kognicji Sądu należy samodzielne ustalenie, jakie prace wykonywał wnioskodawca i czy prace te należy zaliczyć do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 910/12, LEX nr 1293579). Postępowanie sądowe o świadczenia emerytalno-rentowe regulowane jest przepisami kodeksu postępowania cywilnego, które odmiennie niż w postępowaniu przed organem rentowym nie zawiera ograniczeń dotyczących postępowania dowodowego co oznacza, iż okoliczności, od których uzależnione jest prawo do emerytury mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym

także zeznaniami świadków czy opiniami biegłych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt III AUa 291/12, LEX nr 1223240).

Na podstawie analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności akt ubezpieczeniowych i osobowych wnioskodawcy Sąd uznał, iż okres odbytej przez skarżącego zasadniczej służby wojskowej w okresie od 17 lutego 1976 r. do 20 grudnia 1977 r. nie może zostać zaliczony do pracy w szczególnych warunkach, bowiem czas zasadniczej służby wojskowej zalicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974 r., uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 16 października 2013 r., II UZP 6/13, LEX nr 1385939). Wnioskodawca odbył służbę wojskową po 1974 r. i z tego powodu okres ten nie może zostać zaliczony do pracy w warunkach szczególnych.

Z uwagi na fakt, iż pozostały okres pracy w Przedsiębiorstwie (...) jest niewystarczający do wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach, należy wskazać, iż analiza charakteru tego zatrudnienia jest bezprzedmiotowa. Potencjalne bowiem uznanie tego okresu jako okresu wykonywania przez wnioskodawcę pracy w szczególnym charakterze nie pozwoli mu na uzyskanie prawa do emerytury. Okres ten w wymiarze 1 roku i 9 miesięcy po zsumowaniu z okresem uznanym przez ZUS w wymiarze 11 lat, 11 miesięcy i 12 dni daje łącznie 13 lat, 8 miesięcy i 12 dni stażu pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż wnioskodawca nie legitymuje się 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach i w konsekwencji, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie H. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 15 listopada 2013r., znak (...).